

ристовується, тому існує реальна необхідність у створенні моделей, щодо окремих видів управлінських рішень спрямованих на зменшення імовірності ризиків ЗЕД підприємств, що в свою чергу дозволить мінімізувати витрати та підвищити конкурентоспроможність підприємства.

Джерела та література

1. Pchenko M. A., Pogozhikh N. I., Toporkova E. V. Analysis of charges is on enterprises restaurant economy in administrative informative system. *Perspective economic and management issues: Collection of scientific articles*. Vienna, Austria: "East West" Association For Advanced Studies and Higher Education GmbH, 2015. P. 355–359.
2. Филатов С., Солошенко Л. Внешнеэкономическая деятельность: организация и документальное оформление. 3-е изд. перераб. и дополн. Харьков: Фактор, 2002. 183 с.
3. Фоміченко І. П., Кондратенко О. О. Формування стратегії розвитку великого промислового підприємства. *Научний вестник ДГМА*. 2009. № 2. С. 293–297.
4. Чайкова О. І. Методичний інструментарій щодо формування та реалізації стратегії розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємства. *Вісник Міжнародного Слов'янського університету*. 2012. № 2. С. 42–46.
5. Шегда А. В., Голованенко М. В. Ризики в підприємстві: оцінювання та управління: навч. посіб. Київ: Знання, 2008. 271 с.

Іщук Л. – к. е. н., доц.
Луцький національний технічний
університет

Місцевий бюджет і фінансове забезпечення регіону

Місцеві бюджети являють собою надзвичайно важливу систему економічних, фінансових, правових та соціальних відносин. Саме вони впливають на рівень життя та напрямок розвитку регіону та проживаючого в ньому населення. Окрім цього, місцевий бюджет напряму пов'язаний із фінансово-бюджетною політикою держави, оскільки є її продовженням. В умовах економічних трансформацій, актуалізується питання належного розподілу та ефективного використання видатків бюджетів територіальних одиниць з урахуванням як бюджетної політики, так і потреб населення, зокрема в належному рівні соціального забезпечення та розвитком соціальної інфраструктури.

Неможливо оцінити рівень розвитку території, не знаючи стану фінансової сфери, так як саме вона є базою реалізації соціально-економічних програм і проектів. У показниках бюджету відображена політика місцевих органів влади в області соціального розвитку території. На підставі аналізу бюджету Району, можна ствердити про наявність дисбалансу між доходами бюджету і видатками на соціальну сферу. Однак, це пояснюється тим, що в сучасних умовах відбуваються наступні процеси:

- зменшення обсягу виробництва, що призводить до скорочення доходів бюджету;
- постійне зростання фонду оплати праці, що при зменшенні виробництва посилює інфляційні процеси та збільшує ринкові ціни;
- збільшення видатків на соціальні програми (через постійне зростання законодавчих соціальних стандартів) при зменшенні доходів бюджету;
- незавершеність реформи децентралізації, що не дає змоги прослідкувати дійсний рівень зменшення чи збільшення фінансування окремих соціальних сфер через перерозподіл доходів між різними бюджетами ОТГ.

Отже, в даний час головними проблемами в бюджетній сфері залишаються:

- забезпечення збалансованості бюджетів;
- вдосконалення засад регулювання бюджетними ресурсами;

- зміцнення системи фінансового контролю за цільовим, економічним і ефективним використанням бюджетних коштів;
- розробка методологічних підходів, методів і методик формування та розподілу бюджетних коштів;
- вироблення підходів до виконання бюджету у повній мірі тощо.

Сучасна бюджетна політика зберігає за собою спрямованість до здійснення значного рівня видатків на соціальну сферу. Разом з тим, в умовах обмеженості фінансових ресурсів актуалізується питання розвитку регіону. На наше переконання, можливі наступні зміни в соціальній сфері у майбутньому:

Освіта. Пріоритетом розвитку галузі має стати підвищення престижності та кількості ліцензійних місць у професійно-технічних закладах освіти. А також забезпечено доступність до високоякісної освіти. Такий підхід дасть змогу вирішити ряд проблем:

- підвищить якість вищої освіти через збільшення конкурсного відбору;
- зменшить безробіття та навантаження на Державний центр зайнятості, що має виплачувати допомогу по безробіттю. Це вбачається можливим, через збільшення кількості спеціалістів у професійно-технічній сфері та робітників, які є найбільш запитуваними на ринку праці;
- збільшення виплат до Пенсійного фонду (через сплату Єдиного соціального внеску) та збільшення надходжень до місцевого бюджету через утримання податку на доходи фізичних осіб;
- зростання таких важливих галузей як будівельна та транспортна, які зможуть стати вирішенням проблеми трудової міграції людей до країн Європи.

Охорона здоров'я. Важливим аспектом розвитку галузі є процес автономізації усіх державних та комунальних закладів охорони здоров'я. Це призведе до зменшення видатків на галузь шляхом залучення ринкових інструментів управління: кошти йдуть за клієнтом. Таким чином, даний процес має запустити наступний етап – впровадження страхової медицини. В свою чергу це збільшить кількість робочих місць в страховій сфері, збільшення капіталізації страхових компаній та найважливіше – забезпечить повне фінансове покриття за рахунок страхових виплат медичного захисту населення від хвороб. Своєчасне виявлення хвороб та належне їх лікування повинно спричинити підвищення середньої тривалості життя, а тому й збільшення кількості населення Регіону.

Соціальний захист і соціальне забезпечення. Пріоритетними завданнями у сфері повинні залишатися ініціативи із забезпеченням інвалідів, одиноких пенсіонерів, учасників АТО та членів їхніх родин. Разом з тим, на наше переконання, має зменшитися обсяг витрат на допомогу по безробіттю. Так, позитивним аспектом вбачається реформування даної галузі, що полягає в наступному:

- зменшення строку отримання фінансової допомоги від центру зайнятості і, водночас, збільшення строку пошуку такої роботи;
- зменшення переліку осіб, що можуть отримувати фінансову допомогу;
- покращення процесу пошуку роботи для безробітних;
- створення галузі «суспільно необхідних робіт», що полягатиме у створенні органом місцевого самоврядування значної кількості робочих місць у сфері благоустрою території Району.

Культура. Важливим аспектом є підвищення рівня туристичної привабливості Району, забезпечення формування національної ідентичності, збереження, відтворення та примноження духовних та культурних здобутків.

Джерела та література

1. Конституція України: офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с. Ст. 141.
2. Модельний закон про загальні принципи організації місцевих фінансів: Міжнародний документ, прийнятий на дванадцятому пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав-учасників СНД 08.12.1998 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_a31 (дата звернення: 20.09.2020).
3. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI. Ст.572. URL: <http://zakon3.Rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення: 20.09.2020).
4. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Верховна Рада України*. 1997. № 24. Ст. 170.

5. Місцевий бюджет і фінансове забезпечення об'єднаної територіальної громади: навч. посіб./ Н. В. Васильєва, Н. М. Гринчук, Т. М. Дерун та ін. Київ: КНЕУ, 2017. 119 с.
6. Усков И. В. Теоретические основы развития системы местных бюджетов в Украине. *Інвестиції: практика та досвід: наук. журн.* 2011. № 8. С. 21–24.
7. Ніколаєва А. М., Ішук Л. І. Ефективне використання бюджетних коштів у системі соціально-економічного розвитку регіонів. *Економічний форум: наук. журн.* 2018. № 4. С. 116–121.
8. Коротина Н. Ю. Методика анализа финансового состояния бюджетов муниципальных образований. *Финансовая аналитика: проблемы и решения: науч. журн.* 2014. № 20 (206). С. 36–47.

Кальба Н. – студент магістратури

Науковий керівник: к. е. н., доц.

З. Герасимів

ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»

м. Бережани, Україна

Проблеми розвитку сільського господарства

Сільське господарство є важливою галуззю економіки. Від його розвитку залежить забезпечення населення продуктами харчування, створення сировинної бази для харчової та легкої галузей промисловості, формування експортного потенціалу.

Незважаючи на важливість та перспективність розвитку галузі, на сьогоднішній день у сільському господарстві залишається багато невирішених проблем:

- значний рівень зношеності техніки та використання застарілих технологій;
- висока вартість паливно-мастильних матеріалів;
- недосконала система кредитування та страхування сільгоспвиробників;
- старіння кадрів, низька кваліфікація працівників;
- висока собівартість та неналежна якість виробленої продукції;
- низька конкурентоспроможність виробленої продукції;
- невисока інвестиційна привабливість.

Одними з актуальних проблем з якими стикається аграрний сектор не один рік є: рівень аграрної логістики України; глобальна економічна нестабільність та обмеженість фінансових ресурсів держави; відсутність сучасної агротехніки [2].

Для розвитку сільського господарства необхідно забезпечити дотаційну підтримку галузі, надати доступні довгострокові кредити товаровиробникам, підвищити ефективність системи управління, покращити якість та конкурентоспроможність виробленої продукції, збільшити експортний потенціал та зменшити залежність від імпорту, розширити ринки збуту виробленої продукції.

Для забезпечення визначених стратегічних до 2025 року обсягів виробництва сільсько-господарської продукції та підвищення його ефективності необхідно вирішити ряд важливих проблем, зокрема, удосконалити економічний механізм господарювання: ціни, податки, кредитування, дотаційну політику, міжгалузеві економічні зв'язки, щоб усі галузі й сфери діяльності в економіці країни мали однакові економічні умови для відтворення виробництва, тобто на вкладений у виробництво рівновеликий капітал з урахуванням терміну його обороту одержувати рівновеликі прибутки [1].

Необхідно запозичувати позитивний іноземний досвід ведення сільського господарства, підтримувати підприємницьку ініціативу на селі, сприяти залученню інвестицій, підвищити заробітну плату працівників сільського господарства, створити належні умови життєдіяльності в сільській місцевості.